

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 280

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 aprilie 2010

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 233 din 9 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	2-3	Decizia nr. 298 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 și 147 din Codul penal și ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.....	8-9
Decizia nr. 235 din 9 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 ¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă	3-4	Decizia nr. 300 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 8 din Codul de procedură penală	10-11
Decizia nr. 261 din 16 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 591 din Codul de procedură civilă	4-5	Decizia nr. 301 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 pct. 3 din Codul de procedură penală	11-12
Decizia nr. 262 din 16 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. 3, art. 31 alin. 1 și art. 34 alin. 1 din Codul de procedură civilă	6-7	Decizia nr. 302 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 7 din Codul de procedură penală	12-13
Decizia nr. 264 din 16 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 ¹ din Codul de procedură civilă	7-8	Decizia nr. 327 din 23 martie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	14-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 233

din 9 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Cătălin Cristian Ferțu în Dosarul nr. 9.313/99/2008 al Curții de Apel Iași — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia nr. 1.129 din 31 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.313/99/2008, **Curtea de Apel Iași — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Cătălin Cristian Ferțu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1), art. 21 și art. 44 alin. (1) și (2), în condițiile în care instituie un termen degresiv pentru depunerea contestațiilor cu privire la creanțele trecute de administratorul judiciar în tabelul preliminar, respectiv cu cel puțin 10 zile înainte de data stabilită pentru definitivarea tabelului de creanțe. Acest termen nu asigură întotdeauna și tuturor părților un timp suficient pentru formularea contestației și nu satisface garanția constituțională privind accesul liber la justiție și la un proces echitabil, prin intermediul căruia partea să poată beneficia de o apărare corespunzătoare. Mai mult, nedepunerea contestației sau respingerea ei ca tardivă are ca efect diminuarea creanței creditorului, deci a patrimoniului său, împrejurare ce echivalează cu încălcarea dreptului de proprietate privată, garantat constituțional.

Curtea de Apel Iași — Secția comercială apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În acest sens se arată că, raportat la scopul procedurii insolvenței, respectiv acoperirea cu celeritate a pasivului debitoare, metoda folosită de legiuitor de scurtare a termenelor procesuale față de alte proceduri de drept comun nu aduce vreo încălcare dreptului la apărare, egalității în drepturi sau dreptului de proprietate privată, consacrate de Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, text de lege care are următorul conținut: „(2) *Contestațiile trebuie depuse la tribunal cu cel puțin 10 zile înainte de data stabilită, prin sentința de deschidere a procedurii, pentru definitivarea tabelului de creanțe atât în procedura generală, cât și în procedura simplificată.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), art. 21 și art. 44 alin. (1) și (2).

Potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Sub acest aspect, principiul liberului acces la justiție presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a le utiliza, în formele și în modalitățile instituite de lege.

În consecință, prin reglementările cuprinse în art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006, referitoare la data de la care începe să curgă termenul pentru depunerea contestațiilor cu privire la creanțele trecute de administratorul judiciar în tabelul preliminar, legiuitorul nu a înțeles să stabilească un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unei proceduri speciale, derogatorie de la dreptul comun. În aceste condiții, părților interesate nu li se încalcă accesul liber la justiție, atâta vreme cât pot sesiza judecătorul-sindic în termenul legal cu contestația referitoare la creanțele și drepturile de preferință trecute de administratorul judiciar sau lichidator în tabelul preliminar de creanțe.

Mai mult, obligația părților de a a-și exercita drepturile procesuale în cadrul termenelor stabilite de lege reprezintă

expresia aplicării principiului privind dreptul persoanei la judecarea procesului său în mod echitabil și într-un termen rezonabil, potrivit prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instituirea unor termene procesuale servind unei mai bune administrări a justiției, precum și necesității aplicării și respectării drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților.

Nici critica de neconstituționalitate a textelor de lege în raport cu art. 44 din Constituție, referitor la garantarea dreptului de proprietate privată, nu este întemeiată, întrucât, prin posibilitatea formulării contestației referitoare la creanțele și drepturile de preferință trecute de administratorul judiciar sau lichidator în

tabelul preliminar de creanțe se asigură realizarea drepturilor legale ale creditorului. Stabilirea conținutului și limitelor dreptului de proprietate — cărora li se subsumează reglementarea unui termen în care poate fi depusă contestația — implică, în mod necesar, o restrângere a exercițiului său în considerarea drepturilor și intereselor altor persoane. Departe de a constitui o atingere a dreptului subiectiv în sine, asemenea reglementări creează condițiile indispensabile valorificării acestuia. În consecință, art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 nu numai că nu contravine prevederilor constituționale invocate, ci, dimpotrivă, le dă expresie într-o manieră specifică, dar indubitabilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 73 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Cătălin Cristian Ferțu în Dosarul nr. 9.313/99/2008 al Curții de Apel Iași — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 235

din 9 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihaela Agheniței în Dosarul nr. 2.006/196/2009 al Judecătoriei Brăila — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.006/196/2009, **Judecătoria Brăila — Secția civilă a**

sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihaela Agheniței.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că textul de lege criticat contravine prevederilor constituționale privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și accesul liber la justiție, întrucât art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă creează în mod evident o discriminare a părților cu privire la calea de atac a recursului, care poate fi exercitată împotriva unei încheieri prin care s-a admis cererea de suspendare a cauzei, dar nu poate fi promovată împotriva încheierii de respingere a cererii de suspendare, un astfel de recurs fiind respins ca inadmisibil.

Judecătoria Brăila — Secția civilă consideră excepția ca neîntemeiată, arătând că accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, reglementarea căilor de atac fiind de competență exclusivă a legiuitorului.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, cu următorul conținut: „*Recursul se poate declara cât timp durează suspendarea cursului judecării procesului, atât împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea, cât și împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a procesului.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihaela Agheniței în Dosarul nr. 2.006/196/2009 al Judecătorei Brăila — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 261

din 16 martie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 591
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida —președinte
Nicolae Cochinescu —judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Carmen-Cătălina Gliga — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 591 din Codul de procedură civilă, excepție

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra criticii având ca obiect dispozițiile art. 244¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 324 din 26 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20 decembrie 2002. Cu acel prilej, instanța constituțională a reținut că textul legal criticat nu conține nicio dispoziție discriminatorie, regimul juridic diferit — constând în aceea că numai încheierea prin care s-a dispus suspendarea judecării poate fi atacată cu recurs separat, în vreme ce încheierea prin care s-a respins cererea de suspendare poate fi atacată doar odată cu fondul — fiind determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite, ambele fiind determinate de asigurarea celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. Așa fiind, nu se poate reține nicio încălcare a art. 16 alin. (1) din Constituție.

Soluția adoptată în decizia sus-menționată, ca și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

ridicată de Societatea Comercială Arcom — S.A. din București în Dosarul nr. 26.473/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 24 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 26.473/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VI-a**

comercială a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 591 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Arcom — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege „este abuziv și discriminatoriu pentru debitor”, deoarece, în baza acestuia, „orice creditor poate cere instanței instituirea unui sechestrul asupra bunurilor debitorului, fără a fi obligat a face dovada unui titlu executoriu. În acest fel, norma de drept criticată lipsește titularul unui drept de proprietate de exercitarea atributelor acestuia, în cadrul unui proces, care nu poate fi calificat ca fiind echitabil”.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie art. 591 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „*Creditorul care nu are titlu executoriu, dar a cărui creanță este constatată prin act scris și este exigibilă, poate solicita înființarea unui sechestrul asupra bunurilor mobile și imobile ale debitorului, dacă dovedește că a intentat acțiune. El poate fi obligat la plata unei cauțiuni în cuantumul fixat de către instanță.*”

Același drept îl are și creditorul a cărui creanță nu este constatată în scris, dacă dovedește că a intentat acțiune și depune, odată cu cererea de sechestrul, o cauțiune de jumătate din valoarea reclamată.

Instanța poate încuviința sechestrul asigurător chiar dacă creanța nu este exigibilă, în cazurile în care debitorul a micșorat prin fapta sa asigurările date creditorului sau nu a dat asigurările promise ori atunci când este pericol ca debitorul să se sustragă de la urmărirea sau să-și ascundă ori să-și risipească averea. În

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 591 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială Arcom — S.A. din București în Dosarul nr. 26.473/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

aceste cazuri, creditorul trebuie să dovedească îndeplinirea celorlalte condiții prevăzute de alin. 1 și să depună o cauțiune al cărei cuantum va fi fixat de către instanță.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16, art. 21 alin. (3), art. 44 și 133.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra criticii având ca obiect dispozițiile art. 591 din Codul de procedură civilă prin Decizia nr. 597 din 20 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 11 iunie 2008. Cu acel prilej, instanța constituțională a reținut că excepția este neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Potrivit jurisprudenței sale (de exemplu, Decizia nr. 166 din 22 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 3 mai 2005), procedura măsurilor asigurătorii nu soluționează fondul dreptului, ci are o finalitate subsecventă, urmărind să asigure valorificarea acestuia. Prin aceasta legiuitorul a urmărit preîntâmpinarea riscului la care este expus titularul dreptului, și anume situația în care, deși dreptul i-a fost recunoscut printr-o hotărâre definitivă sau irevocabilă, așadar susceptibilă de punere în executare, să se vadă pus în imposibilitatea de a-l realiza ca urmare a manoperelor dolosive ale debitorului.

Împrejurarea că, pentru rațiunile înfățișate, legiuitorul a reglementat, prin dispozițiile art. 591 din Codul de procedură civilă, instituția sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și imobile ale debitorului nu are semnificația încalcării dreptului acestuia la un proces echitabil, întrucât el are posibilitatea de a se adresa justiției și, în acest cadru, beneficiind de toate garanțiile procesuale, poate învedera instanței împrejurările care justifică sau nu luarea acestei măsuri.

Tot astfel, nu se încalcă nici dreptul de proprietate, atâta vreme cât măsura reglementată de textul de lege criticat are caracter provizoriu și nu soluționează fondul dreptului. În plus, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege, ceea ce conferă legiuitorului competența de a stabili cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat.

Soluția adoptată în decizia sus-menționată, ca și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 262

din 16 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. 3, art. 31 alin. 1 și art. 34 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. 3, art. 31 alin. 1 și art. 34 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Kocsis Sandor în Dosarul nr. 1.594/1.371/2007 al Tribunalului Comercial Mureș — Falimente.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.594/1.371/2009, **Tribunalul Comercial Mureș — Falimente a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. 3, art. 31 alin. 1 și art. 34 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Kocsis Sandor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată, în esență, că procedura de soluționare a cererii de recuzare a unui judecător încalcă dreptul părților la un proces echitabil și imparțial, deoarece instanța decide asupra recuzării în Camera de Consiliu, cu excluderea părților și administrarea probelor în lipsa acestora, împrejurare ce nesocotește principiul contradictorialității, oralității și publicității procesului civil. Astfel, procedura instituită prin textele de lege criticate poate compromite finalitatea urmărită de legiuitor prin reglementarea instituției recuzării, cu un efect negativ asupra actului de justiție.

Tribunalul Comercial Mureș — Falimente consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, arătând că procedura instituită de dispozițiile criticate nu încalcă dreptul petentului la un proces echitabil, întrucât soluționarea cererilor de recuzare nu vizează fondul cauzei.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 29 alin. 3, art. 31 alin. 1 și ale art. 34 alin. 1 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut:

— Art. 29 alin. 3: *„Judecătorul împotriva căruia e propusă recuzarea poate declara că se abține.”;*

— Art. 31 alin. 1: *„Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.”;*

— Art. 34 alin. 1: *„Încheierea prin care s-a încuviințat sau respins abținerea, ca și aceea prin care s-a încuviințat recuzarea, nu este supusă la nicio cale de atac.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (1), art. 11 alin. (1), art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (3), art. 24 alin. (1) și (2), art. 124 alin. (2) și (3), art. 127 și 129.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că procedura de soluționare a cererii privind recuzarea unui judecător a constituit în mai multe rânduri obiect al controlului de constituționalitate în raport cu aceleași critici și aceleași texte din Constituție, Curtea respingând în mod constant excepțiile de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiate. În acest sens, pot fi amintite Decizia nr. 244 din 17 septembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 15 octombrie 2002, Decizia nr. 746 din 13 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 1 noiembrie 2007, sau Decizia nr. 914 din 16 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 23 octombrie 2008.

Curtea a reținut, în esență, că recuzarea nu constituie o acțiune de sine-stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv al autorului cererii, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecății, iar nu împiedicarea accesului la justiție. Tocmai în considerarea acestui principiu constituțional consacrat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală legiuitorul a prevăzut posibilitatea atacării numai odată cu fondul a încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare, spre deosebire de încheierile prin care se încuviințează sau se respinge abținerea, ca și aceea prin care se încuviințează recuzarea, care nu sunt supuse niciunei căi de atac.

Curtea a observat că dispozițiile criticate se circumscriu domeniului de reglementare a procedurii de judecată, care, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului. Așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate instanțele judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, legiuitorul putând institui reguli speciale în considerarea unor situații speciale.

Curtea apreciază că nu au intervenit elemente noi, de natură soluțiile și considerentele deciziilor mai sus amintite își să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, astfel încât păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. 3, art. 31 alin. 1 și art. 34 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Kocsis Sandor în Dosarul nr. 1.594/1.371/2007 al Tribunalului Comercial Mureș — Falimente.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

DECIZIA Nr. 264

din 16 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emma lezdimir în Dosarul nr. 1229.1/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1229.1/325/2008, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 244¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Emma lezdimir.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile art. 244¹ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, contravenind principiului egalității în drepturi a cetățenilor, întrucât împotriva încheierii prin care instanța de judecată a respins cererea de suspendare a judecării cauzei nu poate fi exercitată calea de atac decât odată cu fondul, spre deosebire de încheierea prin care se admite o astfel de cerere, care poate fi atacată separat. Or, o atare împrejurare este de natură a crea o situație discriminatorie între părțile aflate în proces, ceea ce contravine prevederilor art. 16 și 21 din Constituție. Liberul acces la justiție, ca și dreptul la un

proces echitabil presupun inclusiv posibilitatea părților să atace efectiv soluția nelegală ori de câte ori drepturile și interesele lor legitime sunt în mod abuziv încălcate de instanța de judecată.

Tribunalul Timiș — Secția civilă consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 244¹ din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut: „*Asupra suspendării judecării procesului, instanța se va pronunța prin încheiere care poate fi atacată cu recurs în mod separat, cu excepția celor pronunțate în recurs.*”

Recursul se poate declara cât timp durează suspendarea cursului judecării procesului, atât împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea, cât și împotriva încheierii prin care s-a respins cererea de repunere pe rol a procesului.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16, 20, 21 și 124.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra unei critici asemănătoare. Astfel, prin Decizia nr. 324 din 26 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20 decembrie 2002, Curtea a statuat că textul legal criticat nu conține nicio

dispoziție discriminatorie, regimul juridic diferit — constând în aceea că numai încheierea prin care s-a dispus suspendarea judecării poate fi atacată cu recurs separat, în vreme ce încheierea prin care s-a respins cererea de suspendare poate fi atacată doar odată cu fondul — fiind determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite, ambele fiind determinate de asigurarea celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor. Reglementarea procedurală dedusă controlului nu contravine nici art. 21 din Constituție, întrucât, chiar dacă încheierea de respingere a cererii de suspendare nu poate fi atacată cu recurs separat, ea poate fi atacată odată cu fondul, potrivit prevederilor art. 282 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care constituie reglementarea de drept comun în materie.

Pe de altă parte, Curtea constată că împotriva încheierii susceptibile de a fi atacată separat poate fi exercitată aceeași cale de atac precum împotriva hotărârii pronunțate pe fondul

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emma lezdimir în Dosarul nr. 1229.1/325/2008 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 298

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 și 147 din Codul penal și ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 și 147 din Codul penal și ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Vasile Fulger în Dosarul nr. 601/251/2008 al Judecătoriei Luduș.

cauzei. Împrejurarea că încheierea prin care se dispune suspendarea judecării procesului este pronunțată în faza procesuală a recursului justifică pe deplin opțiunea legiuitorului în sensul exceptării ei de la posibilitatea exercitării căii de atac prevăzute de lege pentru celelalte situații. Astfel, întrucât stadiul procesual este recursul, hotărârea care soluționează cauza are caracter irevocabil. Prin urmare, încheierea prin care se dispune suspendarea judecării își însușește acest caracter, tocmai pentru că, pregătind pronunțarea hotărârii finale, ea urmează soarta acesteia din urmă. O atare soluție împiedică prelungirea excesivă a duratei procesului și contribuie la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

Curtea apreciază că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie, astfel încât soluțiile și considerentele deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 27 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 601/251/2008, **Judecătoria Luduș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 și 147 din Codul penal și ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.** Excepția a fost ridicată de Vasile Fulger cu ocazia soluționării dosarului menționat mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 145 și 147 din Codul penal

și ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici încalcă egalitatea în drepturi și dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiile constituționale referitoare la reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici, întrucât între prevederile Codului penal criticate și dispozițiile Legii nr. 188/1999 există neconcordanță cu privire la definiția funcționarului public, ceea ce creează posibilitatea ca o persoană să fie considerată sau nu funcționar public, în mod arbitrar, în funcție de nevoile urmăririi penale.

Judecătoria Luduș consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Arată că, în realitate, autorul excepției este nemulțumit de interpretarea și aplicarea legii, problemă care excedează competenței Curții Constituționale. Invocă, în acest sens, deciziile nr. 276/2002 și nr. 832/2007 ale Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 145 și 147 din Codul penal și ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 145 și 147 din Codul penal și ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Vasile Fulger în Dosarul nr. 601/251/2008 al Judecătoriei Luduș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare. Prevederile din Codul penal criticate de autorul excepției au următorul cuprins:

— Art.145: „*Prin termenul «public» se înțelege tot ce privește autoritățile publice, instituțiile publice, instituțiile sau alte persoane juridice de interes public, administrarea, folosirea sau exploatarea bunurilor proprietate publică, serviciile de interes public, precum și bunurile de orice fel care, potrivit legii, sunt de interes public.*”;

— Art. 147: „*Prin «funcționar public» se înțelege orice persoană care exercită permanent sau temporar, cu orice titlu, indiferent cum a fost investită, o însărcinare de orice natură, retribuită sau nu, în serviciul unei unități dintre cele la care se referă art. 145.*

Prin «funcționar» se înțelege persoana menționată în alin. 1, precum și orice salariat care exercită o însărcinare în serviciul unei alte persoane juridice decât cele prevăzute în acel alineat.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 73 alin. (3) lit. j) referitoare la reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia invocă existența unor necorelări de reglementare între dispozițiile art. 145 și 147 din Codul penal și prevederile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, respectiv critică modul de aplicare a textelor de lege atacate. Or, aspecte ca cele arătate nu pot fi cenzurate de instanța de contencios constituțional, corelarea legislației în vigoare fiind de competența autorității legiuitoare, iar aplicarea legii de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 300

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Rareș Bejan, Mihai-Aron Trocin și Andrei-Claudiu Dobra în Dosarul nr. 4.588/55/2009 al Judecătoriei Arad — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc autorii excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.588/55/2009, **Judecătoria Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Rareș Bejan, Mihai-Aron Trocin și Andrei-Claudiu Dobra cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că, având în vedere caracterul limitativ al soluțiilor prevăzute de art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, textul de lege criticat încalcă egalitatea în drepturi și accesul liber la justiție, întrucât nu reglementează posibilitatea ca judecătorul, respectiv instanța să modifice temeiul de drept al soluției de netrimite în judecată date de procuror.

Judecătoria Arad — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins:

„*Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:*

a) *respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;*

b) *admite plângerea, prin sentință, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și trimite cauza procurorului, în vederea începerii sau redeschiderii urmăririi penale, după caz. Judecătorul este obligat să arate motivele pentru care a trimis cauza procurorului, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin care anume mijloace de probă;*

c) *admite plângerea, prin încheiere, desființează rezoluția sau ordonanța atacată și, când probele existente la dosar sunt suficiente, reține cauza spre judecare, în complet legal constituit, dispozițiile privind judecata în primă instanță și căile de atac aplicându-se în mod corespunzător.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, autorii excepției solicită completarea textului de lege criticat, în sensul reglementării posibilității ca judecătorul să modifice temeiul de drept al soluției de netrimite în judecată date de procuror. O asemenea solicitare nu intră, însă, în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Rareș Bejan, Mihai-Aron Trocin și Andrei-Claudiu Dobra în Dosarul nr. 4.588/55/2009 al Judecătoriai Arad — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 301

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 pct. 3 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 pct. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Sotir în Dosarul nr. 5.634/236/2007 al Tribunalului Giurgiu — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece autorul solicită modificarea textului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 5.634/236/2007, **Tribunalul Giurgiu — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 27 pct. 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Florin Sotir în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, deoarece numai un control judiciar exercitat de două instanțe poate oferi o garanție în plus a legalității și temeiniciei hotărârilor judecătorești, cu respectarea tuturor drepturilor

procesuale și a administrării complete a probelor în cauzele penale.

Tribunalul Giurgiu — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 27 pct. 3 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Competența tribunalului*, care au următorul conținut:

„*Tribunalul:*

judecă în primă instanță: [...]

3. ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor penale pronunțate de judecătorii în cazurile anume prevăzute de lege;”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției critică dispozițiile art. 27 pct. 3 din Codul de procedură penală, fiind nemulțumit de împrejurarea că

este privat de calea de atac a apelului. Or, ținând seama de aceste aspecte și având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale potrivit cărora aceasta „se pronunță numai

asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, **fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului**”, Curtea constată că prezenta excepție este inadmisibilă și urmează a fi respinsă ca atare.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 pct. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Sotir în Dosarul nr. 5.634/236/2007 al Tribunalului Giurgiu — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 302

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorica Luca în dosarele nr. 6.548/271/2008 și nr. 3.768/271/2009 ale Judecătoriai Oradea — Secția penală și de Viorica Luca și Iosif-Carol Ridy în Dosarul nr. 548/35/P/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

La apelul nominal, pentru autorul excepției Viorica Luca răspunde apărătorul ales Ionel Iordache, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 5.242D/2009, nr. 5.303D/2009 și nr. 6.677D/2009 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Apărătorul ales este de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 5.303D/2009 și nr. 6.677D/2009 la dosarul nr. 5.242D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Apărătorul ales solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând concluziile formulate în fața Judecătoriai Oradea — Secția penală și a Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 24 aprilie și 24 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 6.548/271/2008 și nr. 3.768/271/2009, **Judecătoria Oradea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Viorica Luca cu ocazia soluționării unor plângeri împotriva unor rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

Prin Încheierea din 6 august 2009, pronunțată în Dosarul nr. 548/35/P/2009, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată

de Viorica Luca și Iosif-Carol Ridy cu ocazia soluționării plângerii împotriva unei rezoluții de neîncepere a urmăririi penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, libertatea de exprimare, dreptul la informație, dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și dispozițiile constituționale referitoare la înfăptuirea justiției și la integrarea în Uniunea Europeană, întrucât judecătorul verifică rezoluția sau ordonanța atacată doar pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate de către persoana care a făcut plângerea.

Judecătoria Oradea — Secția penală și Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorica Luca în dosarele nr. 6.548/271/2008 și nr. 3.768/271/2009 ale Judecătoria Oradea — Secția penală și de Viorica Luca și Iosif-Carol Ridy în Dosarul nr. 548/35/P/2009 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

„Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3), (4) și (5) privind statul român, ale art. 11 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 15 alin. (1) privind universalitatea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 cu privire la dreptul la apărare, ale art. 30 alin. (2) referitoare la libertatea de exprimare, ale art. 31 alin. (1) cu privire la dreptul la informație, ale art. 52 alin. (3) referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 73 alin. (1) și (3) lit. I) privind reglementarea prin lege organică a organizării și funcționării instanțelor judecătorești, ale art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției, ale art. 126 alin. (2) și (5) teza întâi privind instanțele judecătorești și ale art. 148 alin. (2) și (4) cu privire la integrarea în Uniunea Europeană.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 770 din 1 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 25 iulie 2008, și Decizia nr. 1.223 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 30 decembrie 2008, prin care Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate în cauza de față, pentru motivele acolo arătate.

Întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 327

din 23 martie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în Dosarul nr. 21.795/3/CA/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că, potrivit art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, hotărârile judecătorești irevocabile sunt comunicate părților, astfel că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate nu pot fi reținute.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 octombrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 21.795/3/CA/2009, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect sancțiune pentru neexecutare hotărâre.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate, care reglementează obligația autorităților publice de a executa hotărârile judecătorești definitive și irevocabile în termenul prevăzut de acestea sau în termen de cel mult 30 de zile de la rămânerea irevocabilă a hotărârii, sunt imposibil de respectat, deoarece hotărârile pronunțate în recurs nu se comunică și nici nu se publică. Părțile lipsă la procesul aflat în recurs pot depăși astfel termenul legal de exercitare a contestației în anulare sau de revizuire a hotărârilor, fiind, prin urmare, dezavantajate față de cele aflate în procedura de judecată pe fond sau în apel.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal opinează în sensul că textul de lege criticat este constituțional.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 33 din Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

Art. 24 — Obligația executării: „(1) Dacă în urma admiterii acțiunii autoritatea publică este obligată să încheie, să înlocuiască sau să modifice actul administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze anumite operațiuni administrative, executarea hotărârii definitive și irevocabile se face în termenul prevăzut în cuprinsul acesteia, iar în lipsa unui astfel de termen, în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii.”

Textele constituționale invocate sunt cele ale art. 31 alin. (2), referitoare la obligația autorităților publice să asigure, potrivit competențelor ce le revin, informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal și ale art. 124 alin. (2), potrivit cărora „Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 au fost analizate prin prisma unor critici de neconstituționalitate asemănătoare, referitoare la faptul că autoritățile publice sunt obligate să execute hotărâri al căror conținut nu îl cunosc. Prin Decizia nr. 920 din 23 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 18 august 2009, Curtea Constituțională a reținut că „autoritățile publice (...) pot fi întotdeauna reprezentate, în procesele în care sunt parte, fie de către un consilier juridic, care are obligația de serviciu de a depune toate diligențele posibile pentru apărarea intereselor instituției, fie de un avocat angajat în baza unui contract de asistență juridică și reprezentare, fie chiar de un salariat al acestora, anume desemnat în baza unei procuri speciale de reprezentare în justiție. Așadar, prin intermediul unui astfel de reprezentant, autoritatea publică are posibilitatea pleneră de a-și exercita toate prerogativele dreptului la apărare. În plus, nimic nu îl împiedică pe acesta să facă demersurile necesare pentru a afla soluția pronunțată de instanță în recurs, astfel încât autoritatea publică să poată duce la îndeplinire dispozitivul hotărârii, în respectul principiilor statului de drept, cărora li se subsumează și conformarea la imperativele cuprinse în hotărârile judecătorești.”

Cele reținute de Curte prin decizia amintită își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Totodată, Curtea observă că, potrivit pct. 10 al articolului unic din Legea nr. 276/2009 privind aprobarea Ordonanței de urgență

a Guvernului nr. 212/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 482 din 13 iulie 2009, „Hotărârile judecătorești irevocabile se comunică părților.”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în Dosarul nr. 21.795/3/CA/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 martie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

